

KECSKEMÉTI LAPOK.

VEGYESTARTALMÚ HETILAP.

<p>Előfizetési díj: Egész évre 5 frt., félévre 2 frt. 50 kr., negyedévre 1 frt. 50 kr.</p> <p>Az előfizetés az év folytán minden hónapban megkezdhető.</p>	<p>Megjelen hetenként egyszer, VASÁRNAP.</p> <p>Az előfizetési pénzek, úgy a hirdetések is „Tóth László könyvnyomdájának” czimzendenők.</p>	<p>Szerkesztő- és kiadó-hivatal: BUDAI-NAGY-ÚTCA 184. SZÁM.</p> <p>E lap úgy szellemi, mint anyagi részét illető minden küldemény a szerkesztő- és kiadó-hivatalhoz intézendő.</p>	<p>Hirdetési díj: 3 hasábos petit sor egyszeri hirdetésnél 5 kr., többszöri vagy terjedelmes hirdetéseknel árleengedés adatik.</p> <p>Bélyegdíj minden beíratásért 30 kr.</p>
---	---	--	--

Kecskemét, 1881. márczius 24.

Márczius hónap 20-ika izgalmas nap volt Kecskemét városa választó polgáira, sőt mindazokra, kik a város ügye iránt érdeklődéssel vannak. Városunk mind a négy kerületében voltak a bizottsági tagok megválasztandók, összesen 42. A város a választást megelőző héten egy nagy kortestanya volt, melyben a függetlenségpártiak megmozdítottak minden követ s fölhasználtak minden alkalmat arra, hogy a bizottsági tagok mind az ő pártjukból választassanak. Márczius 15-ike megülését az által akarták föltünőbbé tenni, hogy ez ünnepélyre egy ismertebb névvel bíró országos képviselőt kértek le körükbe, egy képviselőt, ki csak alig egy évvel lett kormánypartiból függetlenségpárti, s a ki — mint rendszeren minden convertita — legdühösebb szokott lenni elhagyott hitsorsosai iránt. A közbejött József és Sándor névnapokat arra használták föl, hogy a párt primipilusai minden számba vehető Sándor és József nevű pártbelieket eljárak felköszönteni, kifejezván a népfenség iránti mélyeség hódolatukat. Lehitták még végül a kecskeméti két országos követet is segídeni, kik nyolcz napon által hűségesen is teljesítették kortes kötelességüket stb.

Az elmondottakból kitűnik — fájdalom — hogy a függetlenségek részéről a bizottsági tagok megválasztásánál nem a képesség, értelmiség, vagyon, a város közügyei iránti önzetlen érdeklődés volt az irányadó, hanem egyes egyedül a pártállás. Mi, kik öszintén óhajtottuk a város ügyeiben, s így a bizottsági tagok megválasztásánál is az egyetértést, s eziránt úgy a lefolyt években, mint a legutóbbi időben többször hívtuk föl a párt vezérférfiait — a város jóléte érdekében — a békés kiegyezésre, ők a feljök nyújtott békülők kezét vagy dacczal utasították vissza — föltétlen megadást — unbedingte Unterwerfung — követelve, vagy ha azt látszólag elfogadták, tették azt azért, hogy pártunkat tévútra vezetve a győzelmet maguknak biztosítsák, adott szavukat soha meg nem tartották. A nyert tapasztalatok után ha még egy szikrája a reménynek élt volna keblünkben a békés kiegyezés iránt, csalódásunkból ki kellett ábrándulni, midőn a függetlenségi párt közlönyre a „Kecskemét” márczius 13-iki száma vezércikkében minden himezés és hámozás nélkül kimondja, hogy pártjuk többé zsákban macskát árulni nem akar, s nem akarnak mást mondani a papiroson, mást hirdetni a kortestanyán — (mint a mint ezt eddig tették nemde?) — hanem ők minden más tekintet félre téve, bizottsági tagokul egyes egyedül csak függetlenségi pártbelieket választanak, s hogy még a látszatnak is elég tétesség, ez eljárásukat indokolják azzal: hogy a jelen kormányrendszer az ország jobblétét, anyagi és szellemi előhaladását végmegsemmisítéssel fenyegeti stb., a nem

függetlenségek egy romboló rendszer szolgálatába állva, készköteles végrehajtói uruk és parancsolóik legcsekélyebb intésének. Ez okoskodás a mennyire naiv, annyira nevetséges is, a cikkíró maga mondja alig egypár sorral alább, hogy ha ők vénének is át a város ügyei vezetését, épen úgy készköteles szolgálai tartoznának lenni ennek a romboló rendszer urai és parancsolói minden intéseinek, mint készköteles szolgálai voltak 1872-től 1878-ig ennek a romboló kormányrendszer urainak, midőn az időben ők voltak a város ügyei vezetői.

Nem lehet hallgatással mellőzni a fent említett cikk végső passzusát, melyben írja: Ám ha egyszer kezébe vette pártjuk az ügyek vezetését, tudni fog utat és módot találni arra, hogy a mostani keretről letépje a költséges sallangokat, melyeket a polgárokkal méreg drágán megfizettettek stb. Cikkíró úgy látszik elfeledte, hogy 1872-től 1878-ig a függetlenségi párt, még akkor baloldal név alatt tartotta kezében a város ügyei vezetését, vessünk egy rövid pillantást vissza e hat évi gazdálkodásra, s lássuk mi módon tépte le e párt a költséges sallangokat. Legeslegelsőben is föl emelte a volt polgármesteri fizetést 1200 frtról 2000 frtra s így emelte aránylagosan minden tisztviselő fizetését, melylyel legelső alapját vetette meg a később beállott évről-évre nagyobbodott városi deficitnek, e magas fizetést a mostani képviselőtestület, — mely nem a függetlenségek többségéből van alakulva — vitte vissza mérsékelt, de tisztességes mennyiségre. Pártkérdéssé tette a pesti ház fölépíttetését, s a várost beleerőszakolta oly építkezésbe, mely városi pénzügyünket teljesen tönkretette, s városunk előhaladását félszázaddal hátravetette. De e cikk rövid keretében nem lehet helye a baloldali párt hat évi szomorú emlékü gazdálkodását tüzetesen részletezni, egypár szóval csak annyit említünk meg, hogy a hat évi baloldali aera után a város kasszájában maradt netto kétszáz ezer frt — deficit. És ne hídje senki, hogy e pénz az ez idő alatt eszközölt építkezésekben lenne befektetve, épen nem, ez építkezések földzettek részint a megvolt készpénzből, részint eladott birtokokból, részint fölvetett adósságból, a kétszáz ezer frt. adósság származott egyrészt a pesti házra évenként ráfizetett 18 ezer frtból, másrészt az évi költségvetés azon hibás előterjesztése nyomán, mely szerint a költségelőirányzatban az évi bevétel az évi kiadásokat fedezte volna, ez pedig nem volt úgy, mert a kiadás évenként több ezer frttal haladta a bevételt, a hiány azután a meglevő, leginkább az iskolák számára rendelt alapból földzttetett.

E kétszáz ezer frt. elköltése hozta be a domesticát, s nem a mostani polgármester, mint azt a néppel némely kortes urak elhitetni akarták. A jelenlegi polgármester ha csak a népszerűség dicsőségét akarta volna keresni, a gyászos gazdálkodást folytathatta volna, de akkor néhány év múlva városi vagyónunk tönkrejutása kikerülhetlen lett volna.

volna, de akkor néhány év múlva városi vagyónunk tönkrejutása kikerülhetlen lett volna.

Az előadottakból kitetszik, hogy városunk ügye épen nem vesztett semmit, hogy a függetlenségek minden erőfeszítésök mellett is a városi bizottságban többségre nem juthattak.

A közlekedési eszközök, tekintettel ezek fejlődésére.

Népszerű felolvasás Habina Jánostól 1881. 19.

Az ember egy köteg szokásból áll, a szokások pedig, melyeket környezetünktől elsajátítunk, második természetünkké válnak. Nem kételkedem, hogy sokan lesznek, kik azt kérdezik magokban, hogyan lehetséges az, hogy én akkor, midőn a közlekedési eszközökről akarok szólni, bevezetésül ily különös, e komoly tárgygyal csaknem ellentétes életigazságból indulok ki. Magam érzem legjobban ez ellentétet, mert tudom és számtalanszor volt alkalmam tapasztalni, hogy előrehaladt, kifejlett, szabadelvű társadalmi intézményeink között is többé-kevésbé a szokások, az előítéletek rabjai vagyunk. Napjainkban átlag véve a nyilvános működés sikere azon szédelgés körtüneteiben rejlik, melyek mindent modernisálnak, pikánsá tesznek, a legcsekélyebb dolgokat is, hogy azok érdekfeszítőek legyenek, egy bizonyos sauceban kifőzve úgy találják elé a publikumnak, hogy az eredeti étel minden izlését elveszté és így a degradált, az eltompított izlési idegek helyébe a szolgai, a szokásoktól reánk tukmált koketteria lép előtérbe, de hát ez mai napság általában véve jobban tetszik. E megjegyzést csakis tárgyam és feladatom nehézségének igazolásául hoztam fel.

Ha mai időben közlekedésünk előrehaladottsága mellett, mely téren a vasútat a régi társadalmat egészen átalakították, elhunyt atyáinkra, nagyapáinkra gondolunk, igazán a sajnálkozás egy neme fog el bennünket, mert ők ohajaikat a távol iránt ki nem elégíthették, mert a természet, művészet és az emberismeret terén oly sok szív- és léleknevesítő élvezetet kénytelenek voltak maguktól megtagadni. Ennélfogva igen méltányos megkérdezni, hogy a korábbi időben más népek mennyire haladtak elő a közlekedésben, e kulturális tekintetben és szóljunk röviden a régi görögök és rómaiak utazási módjáról.

A görögök főistene Zeus az ókorban az utazók védője volt és valamint a középkorban az utasok a klastromokban a vallás nevében kaptak szállást, úgy az ókorban a görög is az istenek akarata által kényszerítve érezte magát az utasok vendégszerető elfogadására, kiknek az akkori időben nyilvános vendéglők hiányában nem valami irigylendő dolguk volt. Már a régi Hellasban is úgy volt, mint nálunk. Míg a szegény ember gyalogolt, addig a gazdagok és nemesek részint lovak, részint pedig öszvérek által vont kocsikon utaztak. Homer még nem említi költeményeiben a lóháton való utazást.

„De minden elromlik az emberek kezei között”, — mondja Rousseau — így járt a vendégszeretet is. Minél jobban előhaladt a kultúra és minél nagyobb lett az idegenekkel érintkezés, vagyis minél inkább használtatott, igénybe vétetett a vendégszeretet, annál jobban fogyott is. És a vendégszeretet e fogyatkozásának megvolt a maga természetes okais, mert azelőtt az emberek azon téves nézetben voltak, hogy a fogadóba való beszállás vagy egyáltalában nem, vagy csak kivételesen és csak a legszegényebbek által vétetik igénybe. De később e hiedelmet megdöntötte azon körülmény, hogy maga a vendégszeretet nem volt képes az utasokat ellátni. Még maga Plutarch is óva int a fogadóba való beszállástól. A vendéglősök üzlete igen gyűlölt volt, részint mert azon üzletágakhoz tartozott, melyeknek egyedüli célja

a pénzkeresés, másrésről pedig a vendégszeretet erényével ellenkezett és a vendéglősök ezen kívül család és a dupla kréta miatt már akkor is rossz hírből álltak.

Azon időben, melyről már történelmi adataink vannak, az utazások inkább lóháton, mint kocsin, de azért leginkább gyalog történtek, úgyannyira, hogy még küldöttségek is gyalog jártak, de ezek már sklávokat vittek magokkal, kik az élelmi eszközöket és a podgyaszt vitték. A görög utak igen kényelmesen és jól voltak építve. Az utak Hermes istennek voltak ajánlva, ennek védelme alatt álltak az úton-útfélen található oszlopok és kőrakások, melyekre a vándornak a hitvallás szertartásai szerint egy-egy követ kellett dobni. A keresztúton állott Hekate istennő 3 fejű alakja, ki az útasokat védte, de azokat sokszor kísértetek által ingerelte is. A lakosok az istenségek ezen szobrai elé étkeket raktak, melyekhez az éhes vándor nyúlhatott a nélkül, hogy vétkezett volna.

A vallásból kifolyó kötelességek alapján az útas megkapva mindig a kellő felvilágosítást és útbaigazítást és ki hinné? hogy már a régi görögöknél is megvoltak a mértődjelzők? Sőt még a passus és a vizitációk kellemetlenségeinek is ki volt téve az útas, ha egy állam a másikkal hadi lábbon állott. A régi görögöknél nem volt olyan könnyű az ide-oda való utazgatás, sőt Plato törvényeiben meghagyta, hogy 40 éves kora előtt senki sem hagyhatta el hazáját és ezt az állami érdekek követelték. Hogy az ide-oda való utazgatás meg volt szorítva, ez a mellett bizonyít, hogy az idegen szokások iránti érdekltség az itthoni viszonyokkal elégtelenséget tüntette fel, már az akkori időben is épen úgy, mint nálunk. Már a görögöknél is voltak vámsorompók — már itt is voltak megadóztatás alá eső és titkos tárgyak — sőt néha, ha az állam érdeke kívánta, a levelek is felbontattak. Ime nem mondhatjuk tehát, hogy az ilyféle utazási kellemetlenségek tervszerű megállapítása és az utasok faggatása csak a mi modern századunk vívmánya lenne. Örökség gyanánt szállottak ezek reánk a régi görögöktől — mi pedig, mint conservatívek — e szokásokat állami érdekből mai napig is megtartottuk, sőt büszke önértéssel mondhatjuk, hogy fejlesztettük is. A mi az utazás céljait illeti — ezek épen oly változatosak voltak, mint ma, sőt már akkor is divatoztak a fűrdőre való utazások — melyek sok családfőnek oly sok nyugtalan órát okoznak, természetesen kurából, de még inkább ennek ürügye alatt mulatságból. Ha azonban valaki tudományos szempontból e kezdetleges közlekedési állapotok között egy egész országot beutazva nagyobb útról visszatért, a mi akkor oly feltűnő volt, mintha ma például egy indiai nábob, vagy egy persa sah beutazza Európát, annak tiszteletére visszaérkezése után az ismerősei lakomát rendeztek.

A rómaiaknál is oly szent volt a vendégsze-

retet, mint a görögöknél. Ők is hitték az istenekben, kik az utasokat védelmezik és az ezeken elkövetett bűnt megboszulják. Ehhez járul még, hogy a rómaiaknál az útas az állam is védte. Az utasok kezdetben inkább vendégszerető magánházakhoz, mint fogadóba szálltak, innen van, hogy az egyeseknek a későbbi időkben azon tanács adatott, hogy villáikat ne az útszélén építsék, mert azok a vendégszeretet által igen igénybe vettek. Az ily villák tulajdonosai azután közösen építették vendéglőt az útszélén, hogy itt terményeiken könnyebben túladhassanak. Hogy mind a mellett mily nehézségekkel járt akkor az utazás, ez iránt Plutarch ad felvilágosítást, ki ifjabb Catónak Ázsiába való utazását leírván, a többi közt ezt mondja: A nap felkeltével pékjét és szakácsát előre küldte azon helyre, a hová akart utazni, — ezek előre mentek, és ha ott semmi barátot, vagy ismerőst nem találtak, akkor a fogadóban tettek előkészületeket ennek elfogadására, — fogadó hiányában pedig a községi hatóságtól felajánlott szállást fogadták el. (Folyt. köv.)

A budapesti kereskedelmi testülettől figyelemre méltó felhívást vettünk, melyet minthogy mi is időszerűnek találtunk, jónak láttuk egész terjedelmében felvenni, a mint következik:

A jelenlegi országgyűlés utolsó ülészaka befejezéséhez közeledvén, a magyar nemzetnek rövid idő múlva ismét alkalma lesz kijelölni azon férfiakat, a kik a legközelebbi években hivatva lesznek a nemzet sorsának intézésében tevékeny részt venni. Az ország választó polgáraitra háruló feladat nagy jelentőségét és anyagi helyzetünk komolyságát tartván szemelőtt, az alulírt társulat hazafias kötelességet vél teljesíteni, midőn az ország kereskedelmi és ipari érdekeinek ápolásában munkálkodó társagyleteket és testületeket felhívja, hogy ezen legbecsebb alkotmányos jogunk gyakorlásában egyértelmű és vállvetett eljárásban állapodjanak meg.

A legközelebbi országgyűlésnek erős meggyőződésünk szerint egyik főfeladata lesz, az ország anyagi érdekeinek erélyes felkarolása és a productív munka érvényesítésére szükséges feltételek megteremtése által oda hatni, hogy a nemzet egyrészt megállhassa helyét a szellemi előhaladásért és az anyagi függetlenségért Európa mivel népeivel folytatott békés küzdelemben, és hogy másrészt megfelelően azon súlyos követelményeknek is, melyeket a modern állam polgárai iránt támaszt.

Ezen hazafias cél pedig csak úgy lesz biztosan elérhető, ha a képviselőház kebelében, más országok példájára, az eddiginél nagyobb számban foglalnak helyet oly férfiak, a kik szintűgy fogékonysággal bírnak az ország közgazdasági érdekei iránt, a mint a kereskedelem és ipar terén való hivatászerű munkálkodásuk folytán amaz érdekek ápolására kiválóan képesítve is vannak.

Azt hisszük ennél fogva, hogy nemcsak speciális szakérdekeinket szolgáljuk, hanem az ország közérdekében is cselekszünk, ha a küszöbön álló képviselő-választások alkalmával oda törekszünk, hogy a kereskedői és iparos osztálynak a törvényhozó testületben az őt megillető befolyás biztosítottassék.

Tisztelt pályatársak! Az ország minden vidékén folyamatban vannak az előkészületek a választási küzdelemre. Itt tehát az ideje, hogy mi is haladék nélkül megindítsuk a mozgalmat, hogy a választó polgárság összes kereskedői és iparos elemei öntudatos és egyértelmű eljárásra tömörüljenek.

Hazafias tisztelettel felkérjük ennél fogva a t. ezimet, hogy saját körében minden alkalmas törvényes módon oda hatni sziveskedjék, miszerint pályatársaink a képviselőválasztásokban mennél tömegesebben részt vegyenek és egyértelműleg oly férfiak közül sorakozzanak, a kik a kereskedelmi és ipari élet terén kifejtett eddigi tevékenységük folytán teljes biztosítékot nyújtanak az iránt, hogy a zászlónkra felírt jelszót: szeretett hazánk anyagi felvirágoztatását diadalra segítsék.

Kelt Budapesten, 1881. február havában.

A polgári kereskedelmi testület.

Aebly Adolf,
alelnök.

Strasser Alajos,
elnök.

UJDONSÁGOK.

— A bizottsági választások f. hó 20-án városunk mind a négy kerületében végbementek és pedig pártunk részére oly kedvező eredménnyel, mely annak a közgyűlésben irányadó többségét nemcsak fenntartotta és biztosította, hanem jelentékenyen erősítette is. A számbeli többségnél azonban még sokkal nagyobb nyereség az erkölcsi győzelem és előny, melyet e választás részünkre nyújtott, s mely abban áll, hogy minden ámitás, hitegetés, erőszakoskodás s a meg nem engedhető eszközök és kortesfogások felhasználása dacára is a szélbaliak által már előre teljesnek hitt győzelem ezúttal nemcsak meghiúsult, hanem annak reménye is sok időre füstbe ment. A mostani választások közvetlen kihatása és jelentősége különösen két irányban nyilvánul, egyik az, hogy pártunk ez által legalább is hat évre biztosította városi közügyeinkben gyakorlott befolyását; a másik a folyó évben leendő országos képviselőválasztásra vonatkozik, s biztosítékot nyújt az iránt, hogy az alsó kerületben három év előtt szenvedett veszteségünket a jövő követválasztásnál fényes győzelemmel közzűrülhetjük ki. De hogy ezt elérhessük, éberek és tevékenyeknek kell lennünk, s nem szabad a győzelem mámorától elkábítatva tétlenségben tepsednünk. Ha azon elveket s nézeteket, melyeket közügyeink intézése körül eddig vallottunk, meggyőződésünknek nyilvánítjuk, úgy elengedhetlen

TÁRCZA

Az egyetlen leány

Elbeszélés

Irta Beliczay Jónás

(Folytatás)

Nehogy Mavis tapintatlanságot eláruló további nyilatkozataival elriaszsa a nagynehezen, lelkének titka árán ott marasztalt Galanthayt, Juliska útjukról kezdett el beszélni, minden mondat után Galanthaynak is alkalmat nyújtva néhány szó elmondására s öt perc múlva a két egyén a legjavában beszélgetett, mintha csakugyan régi jó ismerős volna. Így találkozik két rokon lélek ha arra alkalom nyílik s lesz boldog, vagy ismeri föl boldogtalanságát, ahhoz képest, a mint a házasság, mint földi paradicsom még előtte, vagy mint pokol, már mögötte áll.

De Galanthay, a ki nem volt elfogult ember, részrehajlatlanul tudott itélni; látott házasságot, mely fölért a menyországgal s olyant, melynél a pokol sem lehet sokkal rosszabb s ha nagyon jól tudta is, hogy Juliska távol áll a boldogságtól, legkevésbé sem jutott eszébe abban kételkedni, hogy férje irányában vállalt kötelességeit meg fogja tartani. Juliska, mint minden nemes lélek, érzelmeivel s gondolataival ideálisztikus világban élt, törvényes hitestársa volt Mavisnak s az is akart maradni mindvégig, mert azt hívte, hogy ez az Isten akarata, de mást szeretett, eszményi lényt, mely fantáziájának megfelelt s a valóságban sehol sem volt található. De mégis! úgy rémlett előtte, mintha az egykor „botrányos élet” miatt elutasított Boldizsár eszményét leginkább megközelítene. Nem kereste többé hibáit, erényeit akarta ismerni s főleg azt tudni, hogy a férjében a szív mellett megfér-e az ész és megfordítva?

A Corvin-codexek óta Juliska mindenféle kéziratok után tudakozódott s Mavis nagy mulatságára Galanthaynál is csakhamar erre fordult a beszéd.

— Hogyan lehet ilyesvalamit Galanthay úrtól

kérdezni? — mondá, — nem törődik az a kéziratokkal.

S Galanthay csakugyan bevallá, hogy ő nem sokat törődött kéziratokkal. „Azonban, — folytatá, — néhányat láttam” s ott ülő helyében megismertette Juliskát a budapesti Pray-codexsel, melyben a halottas beszédet olvasta — Mavis, nejeinek nagy gyönyörűségére, mindjárt végig mondá, — a Jornandesz-codexsel, mely a szentírást tartalmazza s több más hazai és külföldi kézirattal, melyet leírás után, nagyobbára csak névleg ismert. A Mavis által említettekről nem szólt semmit, úgy, hogy Juliska ezeket jelentéktelenekek kezdé tartani, olyanoknak, a melyek csak második sorban említendők. S ha Mavis neje előtt három kéziratával nagy fűrörét csinált, el lehet képzelni, mily szédítő magasban állott előtte Galanthay, a ki e tárgyról szólva, kimeríthetetlennek látszott. Juliska megtudta, hogy a Britis museum, a párisi Lúvre, a bécsi császári királyi udvari könyvtárban s főleg a vatikáni és monte kasszinóiiban százával van az érdekesnél érdekesebb, réginél régibb kézirat, közte egy-egy páratlan példány, mint a bécsiben Béla király névtelen jegyzőjének műve, vagy a budai Mátyás-könyvtárból az özvegy Mária királyné által Németalföldre vitt gyönyörű misekönyv. De nemcsak az irodalom, hanem a művészet terén is tájékozottnak találta Galanthayt. Megtudta az oly gyakran hallott, valódi értelmében a legritkábban használt renesszánsz jelentését s azt, miben különbözik az alapjául szolgált klasszikustól s elfajulásai a késő renesszánsz, rokokó és baroktól. Galanthaynak festézet, szobrászat s építészetben tanúsított otthonossága miatt Juliskának azt kellett hinnie, hogy az „ingyenelő” éven keresztül éjt-napot foglalkozott e tárggyal s Mavis, a ki csak München művészetéért tudott lelkesülni s más helyen létrejött termékeket semmibe sem vett, sőt figyelemre sem méltatott, nem tudván a tárgyhoz szólni, hallgatott, némileg azért is, mert illetlennek tartotta az ellenmondást.

Négyet ütött az óra, Galanthay fölkel, bucsút vett s távozott. Juliska szemével az ajtóig kísérté s mikor eltűnt, tátongó űrt érzett lelkében. Jól

esett szívének e néhány órai társalgás s az útczára lépve s másnap és harmadnap mindent más szemmel vélt látni. Izlése, a melyet eddigelé csak sejtett, erő- és hatalomként érezteté magát s nehezére esett Münchent elhagynia.

— A legzseniálisabb fecsegő, a kit csak valaha láttam, — mondá Mavis, mihelyt Galanthayt nem látta.

— Fecsegő? — kérdé neje, — miért volna fecsegő?

— Mert rettenetesen tudatlan; — felelé Mavis, — de zseni, annyi bizonyos s kár, hogy így elkallódik.

Juliska nagyot sohajtott, de nem tudott igazat adni férjének, mert, gondolá, a ki ily értelmesen tudott oly sokféléről beszélni, az mindenesetre kitűnő elme s nem lehet tudatlan, de férje mindent jobban vélt tudni másoknál s azért hallgatott. De nem vetette meg férjét — mint azt véleménye szerint Galanthay téve, — mert jótulajdonságokat gondolt benne felfedezni, a melyek elismerést, méltánylást érdemelnek s azért jelleme fölött, melynek rejtegyeinek felderítéséhez sem elegendő ismerete, sem elegendő tapasztalata nem volt, nem akart pálcázni törni.

VII

Mavis nem jól cselekedett, mikor öt hétnél tovább maradt oda; minden kliens szereti, ha ügyvéde gavallér ember persze csak addig, a mig beszél róla, mert mihelyt fizetésre kerül a dolog, más hangon szól, de a saját ügyét véli veszélyeztetettnek, ha a főnökkel nem értekezhetik róla hetenként, vagy kéthetenként. E mellett Mavisnál más tényezők is működtek közre.

A bécsi bank duna-kéri titkos ügynökének be-küldötte Mavis váltóját azon utasítással, hogy lejáratkor, ha ki nem fizettetnék, az elfogadót és kezesét azonnal perelje be. Az ügynök, a ki Mavis ajánlása miatt orrot kapott Bécsből, megingott állását újólag megerősítendő a legszigorúbb eljárásra tökélté el magát s türelmetlenül leste a lejárat napját. S azon tény, hogy mind azon ügyet elvitte Mavistól, melyet ő adott neki, kitudódván, másokat az adott példa

polgári kötelességünk azok érvényesítésére minden igyekeztünket s minden tisztességes módot és eszközt felhasználni. Tőlünk függ, hogy ez úgy legyen!

— **A „Gazdakör“** f. hó 20-án estélyt tartott megalakulásának megünneplésére. Az estélyben mintegy 100 gazda vett részt a meghívott vendégeken kívül. Mint minden ilyen alkalomkor nem volt hiány a pohárköszöntésekben. Az első Tassy László a „Gazdakör“ elnöke mondta, utalván arra, hogy egy úr lett betöltve Kecskemét város polgárainak társadalmi életében a „Gazdakör“ felállításával, mely alkalmat ad arra, hogy egy azonos érdekű néposztály tömörüljön anyagi és szellemi előhaladásának előmozdítására. Hangsúlyozta a bizalmat, melyre a gazdaközönségnek egymás irányában szüksége van, mert csak ennek megszilárdulásával képesek jól felfogott érdekeiket megvalósítani. Utána Lestár Péter úr (mint vendég) mondott pohárköszöntést, üdvözlőlvén a „Gazdakör“-t, melyre a gazdálkodó-osztálynak társasélete fejlesztése szempontjából csakugyan szüksége volt. Mondottak még pohárköszöntéseket Liptai Pál a vendégekre, dr. Horváth János az iparegyesület nevében az új társulásba lépett gazdákra, Kovács Pál a „Gazdakör“ elnökére, mint olyanra, a ki a helybeli hírlapokban tollal is szolgálja a gazdaközönség érdekeit. A kedélyes estélyről éjjel után oszlottak szét.

— **Gyászhir.** Molnár Lászlóné sz. Bódogh Szidónia asszony hosszas betegség után élete 37-ik évében f. hó 24-én elhunyt. Vigasztalja a bánatos özvegyet és árvákat barátai és ismerőseinek részvéte. Béke a korán elhunyt hamvaira! — Steiner József fiatal szorgalmas gabnakereskedő, élete 27-ik évében hosszas betegség után f. hó 24-én hunyt el. Béke hamvaira!

— **A folyó hó 20-án megejtett** törvényhatósági bizottsági tagok választásánál megválasztottak: I. kerületben: Dr. Szeless József 206 szavazattal, Laukó Károly 203 sz., Szél Ferencz 202 sz., Pethő Ferencz 201 sz., Szél Lajos 199 sz., Dékány István tanár 199 sz., dr. Dékány Ráfael 197 sz., ifj. Sántha Sándor 196 sz., Illésházi János 196 sz., V. Kiss József 192 sz., id. Kéri Ferencz 191 sz., ifj. Szeless Kálmán 191 sz., Szenté Varga János 190 sz. II. kerületben: Id. Ötvös János 236 sz., Dékány Imre 235 sz., Mészáros József 231 sz., Parragh Gedeon 177 sz., ifj. Aczél Szabó Pál 175 sz., Szalkay Gerő 174 sz., Sz. Szabó Pál 173 sz., ifj. Daróczy János 172 sz., Quirini Miklós 171 sz., Pátkai József 171 sz., Poor István 169 sz., Pollák Pál 162 sz. III. kerület: Liptay Pál 215 sz., Szabó László 208 sz., Prohászka Ferencz 203 sz., Balogh János 202 sz., Móczár András 194 sz., Csabai József 193 sz., Tary Endre 191 sz., Hajnal János Hamar 191 sz., Tájések Mátyás 188 sz. IV. kerületben: Id. Máthé László 340 sz., Csorba Menyhért 336 sz., Tóth Gergely

utánzásra birt s mikor az ügyvéd a megérkezését követő napon irodájában a távolléte alatt történetéről tudakozódott, doktorandus Schwarz Dávid csak visszavett térítvényekkel számolt be.

Mavis azt hitte, hogy ő megtud élni a saját emberségéből is s nem szorul mások kegyére, azért segédjének értesítését páratlan nyugalommal hallgatta; míg pénze volt, addig fizetett nejének, segédének, mikor elfogyott, azt mondta: nincs! s hogy egyszer kimondá, nem volt többé rá eset, hogy mást mondjon.

Eleinte kliensei pénzeit költögette s így zavarát meglehetősen eltitkolhatta; de ez nem tarthatott sokáig s két-három hó múlva nem volt irodájában olyan per, a melyből pénzt lehetett remélni s már megérkezése után egy hóra a kocsmában rovásra ivott s a tőzsdében hitelbe vett szivart.

Juliska, a ki a lényeges változást azelőtt és most között észrevette, azon hiszemben, hogy férjének pénzzavara csak pillanatnyi, napról-napra várta a havi pénzt; anyjához fordult, a ki segített ugyan rajta, de férjéhez utasította. Juliska végre anyja tanácsát követé.

— **Leó!** — mondá, — a pénz, melyet a mult hóban adtál, elfogyott s a hónap letelt; azért ne haragudjál, ha most pénzt kérek.

— **Nincs,** — felelte Leó, — tán holnap adhatok, addig láss módot, hogy kisegítsd magadat a bajból.

Juliska másnap megújította kérését, úgy tett a következő napokon is s az eredmény az volt, a mi előbb; utoljára beleunt a sok kérésbe s kijelenté anyjának, hogy ő többé semmit sem kér Leótól s ha nem segíti, kénytelen lesz női munka után nézni.

Belgrádné tehát naponként adott leányának egy forintot s az asszony e kegydíjat érdemtelen férjével hűségesen megosztá. Nyomorúságosan éltek, temérdekét koplaltak s az asszony anyjához, a férj, ha volt miből, a kocsmába járt néha-néha jóllakni; mert Mavisnak, a ki időközben Belgrádnéval összezörrent, meg volt tiltva napa házába belépni.

(Folytatása következik.)

214 sz., ifj. Sándor László 205 sz., S. Kovács Gábor 200 sz., P. Fekete János 185 sz., Végh József 183 sz., Fekete István 179 sz., Kasza Mihály 176 sz., Magyar Pál 176 sz., Vilk József 167 sz., Balla Menyhért 166.

— **A közelebbi választások** alkalmával szélbali ellenfeleinknek az ellennézetük iránti türelmetlensége, s kivált a bukás fölötti elkeseredettsége igen sajtáságos és jellemző alakban nyilvánult. Miután ugyanis a pressionak mindenféle nemét felhasználták a szavazó polgárok irányában, hogy még azokat is saját pártjokra tereljék, kik kezdettől fogva meggyőződésük szerint velünk szavaztak: most azok irányában, kik azt nem tették, utólag akarják bosszújukat kitölteni az által, hogy az egyik fölmondott annak a mesterembernek, ki ellene mert szavazni, a másik megfogadta, hogy nem lesz többé kuntsaftja annak az ellenpártinak és így tovább. Ez még eddig egészen szokatlan és új áramlat, de jó, ha ők így kezdik, mért ne alakíthatnánk mi is ilyen védegyelet formákat, s mért ne fogadhatnánk meg mi is, hogy szélbaliaktól se nem vásárolunk, sem pedig velők nem csináltatunk semmit. Hogy hová vezet ez, a felelősség terhe érje őket, mi ettől sem félünk. Szeget szeggel!

— **Ritka temetkezési szertartás** ment végbe nálunk folyó hó 25-én az elhunyt Steiner József izraelita polgártársunk végtisztességtételén. A hiányzó izraelita rabbi helyét ugyanis Laukó Károly evangélikus lelkész tölté be, ki szokott ékes szólásával s szép beszéddel mondott búcsút az elköltözött ifjúnak.

— **Tudomásunkra jutván**, hogy Liptai Pál úr a harmadik kerület újdonsült városi képviselője, a bizottsági testületből kipotlyant Deák László úr csődöreit szerfelett nagyra becsülte. Óva intjük gazdaközönségünket, hogy azokból tenyésztési czélból egyet se vegyen; mert a mellett, hogy sok közöttük a vén és rokkant, s a legnagyobb része vagy sánta, vagy vak, még magtalanoknak is bizonyultak, miután a legközelebbi asszentálás alkalmával egyetlen egy csikó sem vált be utánnuk.

— **Felolvasás.** A „Gazdakör“-ben husvét napján a mint halljuk, Csilléry Benő úr felolvasást fog tartani.

— **A polgármesteri hivatal** hirdetményileg értesíti a közönséget, hogy miután az 1880-ik évi 53-ik törvényezikk 1-ső §-a értelmében a törvénytár, törvény-gyűjtemény és rendeletek-tárának, valamint egyes törvényeknek vagy rendeleteknek, nemkülönb az 1868-ik évi 3-ik törvényezikk értelmében készitendő fordításoknak önálló kiadása és azok elárúsítása az állam kizárólagos jogát képezi és arról akár házilag, akár magán vállalkozókkal kötött szerződés útján, kizárólag a kormány gondoskodik: belügyminiszter úr ő nagyméltósága folytán gondoskodott a törvénytár, törvény-gyűjtemény és rendeletek-tárának kiállításáról és egy budapesti könyvárús-czég szerződésileg megbízottat az államilag előállítandó kiadványoknak elárúsításával. Ezen könyvárús, mint főbizományos kötelezve van, hogy a szóban levő kiadványokat a belügyminiszter által meghatározott és minden füzet borítékán közzé teendő árak mellett elárúsítsa, ezenfelül kötelezve van arra is, hogy a fővárosban több, a vidéken pedig az ország minden tekintélyesebb városában legalább egy-egy könyvkereskedő-czeggel, ugyanazon kiadványok albizományba adása iránt közvetve vagy közvetlenül szerződésbe, illetve összekötetésbe lépjen.

— **Lopás.** K. G. városföldi gazdának f. hó 20-án virradóra 3 lovát tanyájáról eltolvajolták.

— **Orpheusról** a regekor zeneistenéről véghe tetlen bámulattal emlegetik az írók, miszerint ő oly bájosan tudott fuvolázni, hogy a köveket is megindította, mintha bizon ez valami nagy csuda lett volna, mikor nálunk Liptai úr cselédei fuvola nélkül is koesi számra indítják meg a köveket a régészek által kiásott templom fundamentuma mellül.

— **Soos János**, városunk szülőtte, egykori vitéz nemzetőr sirját — mint a „P. N.“ írja — a magyar-óvári fiatalság megkoszorúzta. Szép elismerés a hősi önfeláldozásért.

— **(Beküldetett.)** Alolirott több háztulajdonos és lakó e lapok útján vélik legalkalmasabbnak a városi hatóság figyelmét azon igen kellemetlen állapotra felhívni, mely az egész Széchenyi-téren átjáró fabidak hiányában mutatkozik. Oly roppant téren, mint az említett, egyetlen átjáró hid van, az is a képzelhető rossz állapotban, hogy saras időben pl. két egyének egymás mellett való elmenetelére lehetetlen. Továbbá a templom-útczából a Sip-útczán keresztül a Széchenyi-tér tulsó oldalára szándékozó egyén csak roppant kerülő megtételével mehet ect. Felszólítjuk azért a városi hatóságot, vessen ezen véghetetlenül kellemetlen állapotnak véget, a melyet nézetünk szerint leginkább az által ér el, ha a Sip-útczát kapcsolja össze fapadló által a Széchenyi-tér tulsó oldalával. Eme hid létesülésének reményében é!

Több háztulajdonos és lakó.

IRODALOM és MŰVÉSZET.

— Az „Ország-Világ“ című képes folyóirat XIII—881. száma válogatott tartalommal és művészi kivitelű képekkel, külön egy gyönyörű melléklettel megjelent és beküldetett. Ára 40 kr. Kapható minden helybeli könyvárúsnál.

— Táboraszy és Parsch nemzeti zeneműkereskedésében Budapestben megjelent: „A toborzás“, Rátkay László eredeti népszínművének legkedveltebb dalai. 1. Gyöngyvirág a bokor alján. 2. Zöld leveles koszorú. 3. Kék csillaggal van tele. 4. Harmat van a faluban. 5. Barna kis legénynek. 6. Haj! egyszer egy kis menyecskének. 7. Haris szállong künn a réten. 8. Sikos a hó. Enekhangra zongora kísérettel (vagy zongorára külön) alkalmazta Erkel Elek. Ára 1 frt 50 kr. — Ugyanott megjelent „Komoly Ábránd“, zongorára szerz. Thern Károly. Ára 1 frt 20 kr. Kapható minden könyvkereskedésben.

— Rautman „Magyar Lexikon“-jának 71—72. füzeté, — francia nyelv — Gassendi-ig terjedő betűsoros tartalommal, a többi füzetekhez hasonlóan csinos kiállításban megjelent és beküldetett. Egy füzet ára 30 kr. Ajánljuk e házagptóló művet olvasóink figyelmébe.

— A „Föld és népei“ című munka 35—38. füzeté megjelent és beküldetett. Egy füzet ára 30 kr. Kapható minden könyvárúsnál.

— A „Képes Családi Lapok“ 25-ik szám tartalma: Sámuel Beszély, irta Lauka Gusztáv. (Vége) — Engesztelő levél. Dengi János költeménye. — A Rothschild-ház. — Földalatti vasút. Amerikai elbeszélés. — Transvaal. — Szelidített házi állatok. Gazdasági tárcza. — A nihilista hajsz. Francia regény. (Folytatás.) — Albán hölgyrablók. — A menekülők. — Newgate, London híres fegyháza. — Gondolatok. — Mozai k. Irodalom és művészet. — Történeti apróságok. — Egyveleg. — Szerkesztői üzenetek. — Képek: Albán hölgyrablók. — A menekülők. — Melléklet: A „Rejtélyes házasság“ című regény 145—160. oldala. — A boríték on: Heti naptár. — Pályázati talányok. — Talány fejtések és fejtők nevei. — Kérdések, feleletek, ajánlatok stb. — Hirdetések. — Előfizetési ára egész évre 6 frt, félévre 3 frt, negyedévre 1 frt 50 kr. Az előfizetés postautalvánnyal Mehner Vilmos kiadóhivatalába (Budapest, kalap-útcza 6. sz.) küldendő.

Tudósítás a kecskeméti hetivásárról.

1881. márczius 24-én.

Tisztabúza métermázsánként	11.—	któl	11.30 krig.
Kétszerbúza	10.—	”	10.50 ”
Rozs	9.50	”	9.80 ”
Árpa	6.20	”	6.50 ”
Zab	6.20	”	6.50 ”
Tengeri	6.—	”	6.20 ”
Köles	6.—	”	6.— ”
Burgonya	2.10	”	2.30 ”

Nyilatkozat.

Mint gazdálkodó több napon keresztül a pusz-tán levén elfoglalva, csak most értesültem azon engem és családomat fájdalmasan érintő hírről, mely napok óta szájról-szájra járva az én, és családom becsületében gázol. Ezennel kijelentem, hogy azon hir nem bir semmi alappal; hogy az nem egyéb rossz akaratú rágalomnál, melyért az illető hirkovácsolók ellen a büntető törvény adta jogommal élni nem mulasztandom el.

Sértett becsületem ezen védelmének közzétételét kérve, maradtam a t. szerkesztőségnek Kecsskeméten, 1881. márczius 25-én

alázatos szolgálja
Dékány József m. k.

Felelős szerkesztők:

Dr. Horváth János, Dr. Dékány Rafael,
Dr. Tassy Pál.

NYILTTÉR.

(X) **Rendkívüli fontos**, mellbajok és makacs köhögésben szenvedők részére az orvosok által eddig legjobbnak elismert és meglepő sikertől koronázott gyógyszer, (a gümőkór minden fokában gégehurut, idült köhögés vagy rekedtségnél) a Dr. Miller-féle mohnövénynedv. A szenvedő emberiség ezen szerben a mellre nézve rendkívül becses eszközt bir, melynek biztos gyógyerejére nézve feltűnő bizonyíték rejlik abban, hogy fennállásának rövid ideje alatt, daczára a számtalan, fennen dícsért és ajánlott szereknek, magának mindenfelé út nyitott. Eredeti tégelyekben van gyermekek és felnőttek számára. Egy tégely ára használati utasítással együtt 50 kr. Kecsskeméten valódi minőségben egyedül Bóka Zsigmond fűszer-kereskedésében, Szegeden Göszner K. m. k. lotto-üzletben, Budapestben Edesküty L. m. k. udvari ásványviz szállítónál kapható. (12—7)

MATTONI-féle

BUDAI KIRÁLY KESERÜFORRÁSOK

Deák Ferencz-forrás, Hunyady Mátyás-forrás,
Szt.-István-forrás, Gróf Széchenyi István-forrás

Mattoni és Wille, Budapest.

Kapható minden gyógyszerárban és ásványviz-kereskedésben.

9198.
1880.

21 (2-2)

Eddig nincs fölülmulva.

MAAGER W.-féle

cs. kir. kizár. szabad. valódi min. tisztított

CSUKAMÁJ-OLAJ

Maager Wilhelm-től Bécsben,

az első orvosi tekintélyek által megvizsgált és könnyen emészthetőségénél fogva gyermekeknek a **mell- és tüdőbajok, görvety, hályog, daganat, bőrkütegek, mirigybetegségek, gyengeségek** stb. ellen különösen ajánlt és rendelt legtisztább és legjobb,*) legtermészetesebb és elismert hatású szer **1 forintos palacsokkban** gyári rak-táramban **Bécs, Heumarkt No 3**)**, úgymint az osztrák birodalom legtöbb gyógyszerártaiban és jóhírnevű anyagárú-kereskedéseiben valódi minőségben kapható. **Kecskeméten:** Molnár János és Machleid A. gyógyszerészeknél; **Czepléden:** Persay Sándor gyógyszerésznél; **Szolnokon:** Horánszky István gyógyszerésznél és Lengyel A. kereskedőnél.

*) Újabb időben több cég háromszegletű palacsokkakat tölt meg tisztán csukamáj-olajjal, és a közönségnek mint „MAAGER” valódi tisztított csukamáj-olajjal igyekeznek eladni. Az efféle rászedésnek kiküldése végett kéretik csupán azon palacsokkakat „MAAGER” valódi tisztított csukamáj-olajjal töltötteknek tekinteni, a melyeknél az üvegen, a címkén, zárkapak és használati utasításon a „MAAGER” név áll.
**) Ugyanitt létezik a Schaffhausen „nemzetközi kötelek-anyaggyár”, Hall és Ruckel new-yorki „Sozodont” gyár és Hartenstein & Co. hüvelydek-gyáruknak Chemnitzben főraktára. 140 (12-12)

Hirdetmény.

Gyulai Sándor ballászei földje mellett a közlegelőből kihasított 2., 3., 4., 5. és 6. részlet számmal jelölt kisebb-nagyobb földrészleteknek nyilvános árverésen örökön leendő eladatása az 532/1880. sz. közgyűlési végzéssel megrendeltetvén, az árverés megtartására f. évi márczius hó 29-ik napjának reggeli 9 órája a helyszínére kitűzetett.

Árverési feltételek.

1. Kikiáltási ár a becár. Tartozik árverelni kívánó a becár 10%-át az árverés megkezdése előtt készpénzben vagy elfogadható értékpapírban az árverésre kiküldött tanácsnok kezéhez letenni, különben az árverésben részt nem vehet.

2. Vevő — ha a vételár 100 forintot meghaladja — tartozik azt 10 év alatt — ha 50 frtot meghaladna 100 frtíg 2 év alatt — ha pedig 50 frtot meg nem haladna 7% kamataival együtt a jóváhagyástól számított 30 nap alatt a városi főpénztárba befizetni.

Miről a venni szándékozók emezzel értesítettvén, az árverésre meghívattak.

Kecskemét, 1881. márcz. 17.

A gazdasági osztály.

Néhány ezer forintra menő tőke, törvényes kamatra, **kellő jelzálogi biztosíték nyújtása mellett — lehetőleg nagyobb részletekben — kölcsönkép elhelyezésre vár.**

Bővebb értesítést ad alolirt kir. közjegyző.

Dömötör Sándor

29 (1-1)

kir. közjegyző.

1053. **Árverési hirdetmény.** 27 (1-1)
1881.

A kecskeméti kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, hogy a kecskeméti örökölő temetkezési egylet végrehajtatójának néhai **Vrasda Ignác** örökösei végrehajtást szenvedők ellen 52 frt. 50 kr. tőke és járulékaik iránt folytatott végrehajtási ügyében a kecskeméti 41. sz. tjkvben 68/a. rsz. háznak Vrasda Ignác örökösei nevében álló, s tartozékaival együtt bíróilag 300 frtra becsült 1/2-ed része, — és pedig tekintet nélkül az ezen illetőségre C. 2. alatt Petykó Jozefa özv. Vrasda Ignácné javára bekebelezett özvegyi jogra az 1881. évi ápril hó 16-ik napján délelőtti 9 órakor mint első, és 1881. évi május hó 16-ik napján délelőtti 9 órakor mint második határidőben, ezen kir. törvényszék telekkönyvi hivatalában megtartandó nyilvános árverésen következő feltételek alatt eladatul fog, u. m.:

1-ör. Kikiáltási ár a fennebb kitett becár, melyen alul az első árveréskor az árverésre kitűzött birtok nem fog eladatulni.

2-szor. Az árverezni kívánók tartoznak az ingatlan becárjának 10%-át vagyis 30 frtot készpénzben, vagy óvadékképes állampapírban a kiküldött kezéhez letenni.

3-ör. Vevő köteles a vételárt két egyenlő részletben, és pedig: az első 1/2 részt az árverést jóváhagyó végzés kézbesítésétől számítandó nyolcz nap alatt, a második 1/2 részt pedig az első részlet lefizetésétől számítandó egy hónap alatt, minden egyes vételári részlet után az árverés napjától számítandó 6% kamatokkal együtt ezen kir. törvényszéknek előre kieszközölt utalvány alapján a helybeli m. kir. adó- mint bírói letéti pénztárnál lefizetni.

A bánatpénz az utolsó részletbe fog beszámíttatni.

4-er. Az árverés jogerőre emelkedésekor vevő a megvett ingatlan birtokába lép, ennél fogva a megvett ingatlan haszna és terhei ez időtől őt illetik.

5-ör. A tulajdonjog bekebelezése csak a vételár és kamatainak teljes lefizetése után fog vevő javára hivatalból eszközöltetni.

Az átruházási költségek vevőt terhelik.

6-szor. A mennyiben vevő az árverési feltételek bármelyikének eleget nem tenne, a megvett ingatlan az érdekeltek bármelyikének kérelmére, a prts. 459. §-a értelmében, vevő vesztélyére és költségére, bánatpénzének elvesztése mellett, újabb árverés alá bocsátatni, és csupán egy határidőnek kitűzése mellett az előbbi becárban alul is eladatulni fog.

Felhívattak azok, kik az árverésre kitűzött javak iránt tulajdoni vagy más igényt, avagy elsőbbségi jogokat érvényesíthetni vélnék, hogy e részben kereseteiket e hirdetménynek kifüggesztése napjától számítandó 15 nap alatt, habár külön értesítést nem vettek is, ezen kir. törvényszéknek nyújtsák be: különben azok a végrehajtás folyamatát nem gátolva, egyedül a vételár feleslegére fognak utasíttatni.

Végül felszólíttatnak azon jelzálogos hitelezők, kik nem ezen kir. törvényszék székhelyén, vagy annak közelében laknak, hogy a vételár felosztása alkalmával leendő képviseltetősök végett helyben megbízottat rendeljenek s annak nevét és lakását az eladásig jelentsek be, ellenkező esetben hivatalból kinevezett ügygondnok által fognak képviseltetni.

Kelt a kecskeméti kir. törvényszék tkvi osztályának 1881. évi február 16-án tartott üléséből.

Gyenes Bertalan,
tanácsjegyző.

Gáll Ferencz,
kir. törvényszéki elnök.

Egy rettentő betegség, melytől sok néposztály zaklattatik.

E betegség a gyomornak kisebb rendtelenségeivel kezdődik, de ha elhanyagoltatik, megtámadja az egész testet, így a vesét, a májt, különösen az egész emésztési rendszert, nyomorulttá tesz, s csak a halál szabadít meg ezen bajtól. A betegséget a beteg maga gyakran nem érti, de ha magát kérdezi, képes lesz meghatározni, hol és minő baja van. Kérdés: Van-e fájdalom, étkezés után érzek-e nyomást és lehelésnél szorongatást? Sötét kedélyű vagyok-e, kísérvé szédüléssel? Sárgás színezetűek-e a szemek? Nincs-e fődve a fölkelésnél a nyelv, torok s a fogak vastag nyakkal kísérvé, a száj rozsz ízével? Érzek-e fájdalmat az oldalban, vagy a hátgerinczben? Nincs-e a jobb oldalban oly érzés, mintha a máj nagyobbodnék? Ha egyenesen állok, nem lep-e meg bágyadság, vagy szédülés? A vizelet gyengén, vagy erősen van-e színezve, üllepedéssel összekötve, mely az edényben rövid idő múlva meglátszik? Étkezés után nincs-e összekötve az emésztés a has felfúvásával, nem okoz-e szeleket és puffogatást? Nem jelentkezik-e gyakran erős szívdobogás? Ezen különböző jelek nem mutatkoznak egyszerre, de egyesek egy ideig kinozzák a beteget és igen súlyos betegség hírnökei. Ha e betegség hosszabb időt tekintetbe nem vétetünk, száraz köhögést okoz, kísérvé hánytatási kényszerrel. Későbbben piszkos, barna színezetű bőrt okoz, a lábak és kezek hideg veritékkel borítvák. A mint a máj és a vesék lassanként mindinkább megbetegednek, rheumai fájdalmak jelentkeznek és a rendes gyógyítási mód haszalatlanak mutatkozik ezen kinos betegség ellen. Igen fontos, hogy e betegség gyorsan és pontosan gyógyíttassék, mindjárt keletkezésekor, mi egy kevés gyógyszer által elérhető, mely a valódi szernek tekintendő az egész betegség elhárítására, az étvágy vissza-szerzésére és az emésztő szervek egészséges helyzetbe való visszatérítésére. A betegség „**májbetegség**”-nek nevezetik és a valódi és legbiztosabb szer ellene a „**Shäkerkivonat**”, növény-készület, mely Amerikában készül az Uj-York, London és Majnai-Frankfurtban telepedett tulajdonos **White A. J.** számára. Ezen szer a betegséget tövében támadja meg és az egész szervezetből kirekeszti.

Raktára Magyarország-, Erdély- és Horvátországban:

Zágráb: Finkh L. M., Mittlbach Zs.; Budapest: Török J. gyógyszerártára, király-útcza 7. sz.; Dunaföldvár: Pap József; Eszék: Gobecki József; Nagy-Becskerek: Meneser R.; Gyöngyös: Mersits Nándor; Nagy-Szeben: Teutsch Ágoston; Hód-Mező-Vásárhely: Kiss Gyula; Károlyváros: Findeis Gusztáv; Kolozsvár: Biró J., Székly Miklós; Léva: Vollmann Ede; Miskolcz: Dr. Hercz Mór; Ujvidék: Grossinger K.; Nyitra: Tombor Kornél; Nyiregyháza: Korányi Manó; Sopron: Reckert A.; Pancsova: Graff W.; Pozsony: Heinrici Frigyes, Pisztori Félix, Soltz Rudolf; Selmech: Sztankay Frigyes; Szeged: Barsai K., Kovács A.; Temesvár: Jasner M. C.; vár Hunyady-útcza Tarcazy István; Vinkovce: Alemann L.; Varasd: Hochfinger Arnold, Versec: Bieneat G., Zupanje: Matter A.

Tulajdonos: **White J.**; főraktár nagyban Magyarországra, Erdélyre és Horvátországra nézve **Török Józsefnél** Budapest, király-útcza 7. szám. 24 (6-2)

Nestlé Henrik gyermekápláló lisztje.

Nagy diszoklevél.

Különböző kiállításokon arany érem

Első orvosi tekintélyek számos ajánlata.

Gyári jegy.

Előnyös táplálószer csecsemők és gyermekek számára.

Főraktár Osztrák-Magyar-birodalomban:

Bécs, I., Naglergasse I.,

F. BERLYAK.

Kapható Kecskeméten:

Katona Zsigmond gyógyszerésznél és minden gyógyszerártaiban.

Figyelmeztetés.

Csak akkor valódi, ha a tégely fedője az itt

látható védjeggyel van ellátva.

N. B. A nem valódi tégelyek fedőjén hiányzik a központi kiadó F.

23 Berlyak aláírása. (10-2)

Értesítés.

Alulírott cs. kir. tartalékos főorvos, a bécsi általános kórház volt segédorvosa a t. cz. közönség tudomására hozza, miszerint Kecskeméten mint gyakorló orvos letelepedett. Ezen minemiségében — lakásán V-ik tized, aradi-útcza volt Farkas-, jelenleg Lichtner-féle emeletes házban — rendelő órát tart

8-9-ig délelőtt,
1/2-3-ig délután.

Dr. Fodor Jenő,
orvos, sebész, szemész és szülész.

22 (2-2)

3198.
1881.

Hirdetmény.

A fűzeserdei kaszálók, valamint az Ürgés alatt levő úgynevezett bikalegelő bérlete a folyó évi február 28. lejárván, azoknak újból 3 évre haszonbérbe adása a 3198/881. sz. tan. végzéssel megrendeltetett s árverési határidőtől a helyszínére a fűzeserdei kaszálón kezdve folyó márczius hó 31-ik napjának reggeli 9 órája kitűzetett, mely határidőre a vállalkozni akarók 20-20 frt bánatpénzzel megjelenésre azzal hivatnak fel, hogy az árverési feltételek a kitűzött határidőig a gazdasági hivatalban a hivatalos órákban bármikor megtekinthetők.

Kecskemét, 1881. márczius 23.

28 (1-1)

A gazdasági osztály.

Nyomatott Kecskeméten, Tóth Lászlónál. 1881.

A LEGJOBB
SZIVARKA PAPIR
LE HOUBLON

FRANCZIA GYÁRTMÁNY
UTÁNZÁSOTÓL
ÓVATIK !!!

E szivarkapapír csak akkor valódi, ha minden, lap **LE HOUBLON** bélyegzőt magán hordja és minden kardon az alatt látható védjeggyel és aláírással van ellátva.

Cawley Henry
Propriets du Brevet.
CAWLEY et HENRY, egyedüli gyártók, PARIS.

20 (22-2)